VERANDER JE LEVEN - VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

20e jaargang - Nummer 1

De zeilen hijsen
Het is de moeite waard

Het uitzicht
Je doel bereiken

Op de boeg van een bangaboot
Een avontuur met God

actief

copyright 2018 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:

Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit
Het Boek, Copyright 1988
International Bible Society,
tenzij anders vermeld.

3 *Persoonlijk*
4 *Bloemen, projecten en dromen voor het nieuwe jaar*
5 *Nieuwjaarswensen*
6 *De zeilen hijsen*
10 *De grote sprong*
12 *Ga met de stroom mee*
14 *Jona en ik*
18 *Gebarsten*
20 *Het uitzicht*
22 *Het land van een nieuw begin*
26 *Op de boeg van een bangaboot*
28 *Verandering omarmen*
30 *Mijn liefde voor jou*

Verandering is onvermijdelijk in het leven. Je kunt er tegen vechten en er dan misschien door omver gelopen worden, of je kunt er voor kiezen om mee te werken, je aan te passen en te leren hoe je er voordeel uit kunt halen. Wanneer je veranderingen omarmt zul je ze beginnen te zien als een kans om te groeien.

-Jack Cranfield

Hartelijk gefeliciteerd, Actief!

Deze introductiepagina dient gewoonlijk als presentatie van de onderwerpen in het nummer, een toelichting bij een artikel, of soms het vertellen van een anekdote of het delen van een persoonlijke gedachte. In het kader van deze kalendermaand gaat het nummer voornamelijk over de uitdagingen en de mogelijkheden van het nieuwe jaar. Maar ik zou ook even de tijd willen nemen om je over een andere mijlpaal te vertellen die dit nummer markeert.

Precies 20 jaar geleden werd de Engelse versie van Actief geboren. Het eerste nummer werd in januari 1999 gepubliceerd. Nu, meer dan 220 nummers verder, zijn er duizenden artikelen in tientallen talen vertaald die zijn gelezen door meer dan tien miljoen mensen, hetzij in gedrukte vorm of digitaal.

Deze twee decennia zijn geweldig geweest en we zijn dankbaar voor iedereen die aan het productieproces heeft deelgenomen. Bovenal zijn we dankbaar voor onze lezers, de oude getrouwen en de nieuwkomers, en vooral voor de mensen die het woord verspreiden en artikelen laten lezen aan vrienden en familie of via de sociale media.We weten niet wat de toekomst brengen zal, maar we weten wie de toekomst in handen heeft. En we weten dat Hij aan onze kant staat. We kunnen dus vol hoop en verwachting uitkijken naar alles wat God ons in het nieuwe jaar belooft: “Want Ik weet welke plannen Ik voor u heb,’ zegt de HERE. ‘Met deze plannen heb Ik uw geluk voor ogen, niet uw ongeluk. Ik wil u weer een toekomst en nieuwe hoop geven.’”[1]

God zegen je en ik wens je een geweldig jaar vol van Zijn goede zorgen en zegen!

Samuel Keating

Bloemen, projecten en dromen voor het nieuwe jaar

Door Joyce Suttin

Ik vind het heerlijk om voor mijn tuin te zorgen, maar ik heb weleens problemen met de bloemen. Ik plant ze elke lente en geniet ervan tijdens de lange zomerdagen. Ik verzorg ze en geef ze water en bewonder hun schoonheid. Ik vind het alleen vreselijk moeilijk om ze te zien verwelken en ze dan te laten gaan. Als ik zie wat er van mijn planten over is aan het einde van het seizoen heb ik haast het gevoel dat ik het maar moet opgeven, maar als het weer lente wordt sta ik steeds weer met grote ogen te kijken. Dan zie ik de eerste groene sprietjes uit de grond komen en besef ik dat het leven nog altijd aanwezig is. De kiem van het zaad is er nog steeds. Ik moet alleen geduld hebben. Ik moet op de zaden vertrouwen. Ze moeten de tijd krijgen om hun taak te volbrengen en als prachtige nieuwe planten geboren te worden.

Het lijkt eigenlijk wel wat op mijn ideeën, dromen en doelstellingen voor het nieuwe jaar: soms moet ik ze een tijdje laten varen of even op pauze zetten. Ik moet er op vertrouwen dat al die gedachten weer zullen ontkiemen als de tijd er rijp voor is en dat ik weer een project zal hebben om me in vast te bijten. Als ik dan teder en zorgvuldig voor het project zorg, zal het tot leven komen.

Dit jaar zal ik maar eens niet mopperen over dode planten en vergane projecten. Ik laat ze gewoon met rust en geef ze de tijd. Als het dan het juiste moment is, de zon weer schijnt en de zachte regens komen zal ik de zegen genieten van het beginnen van iets nieuws.

Nieuwjaarswensen

Wat zal ik je wensen?
Schatten der aarde, tijdelijke vreugden?
Liederen van lente, vrolijke mensen
en een leven vol aardse geneugten?
Een pad vol met bloemen misschien,
immer stralende luchten?
Zou dit alles gaan zorgen
dat je niet hoeft te zuchten?

Is dat wel wat ik je moet wensen?
Want wat kun je verwachten
met alleen maar zonneschijn
om het nieuwe jaar te verzachten?
Wat is toch het ware geheim
om je pad dit jaar te verlichten?
Wat is het dat blijft, betrouwbaar en sterk?
Waar toch kun je je het beste op richten?

Het is het wandelen in 't hemels licht,
met een geloof dat gestadig weer groeit.
Dicht bij de Herder, gelukkig en wel
met waarachtige hoop die weldadig bloeit.
Volmaakte liefde, die angst heeft verjaagd;
dit is wat ik voor je wens en wil vragen
Want dit zijn die prachtige dingen
die je het hele jaar door veilig dragen.

Ik spreek over vrede in de Verlosser,
weldadige rust aan Zijn voeten.
Een glimlach op het hemels gelaat,
van Hem die voor de zonde moest boeten
Vreugde in de nabijheid van Christus de Heer!
Hij die overal is en weer daar!
Dat is het wat je verzekeren zal
van een gelukkig nieuw jaar!

Francis Havergal

DE ZEILEN HIJSEN

Door Peter Amsterdam

Als we ergens goed in willen worden moeten we er moeite voor doen, en dat geldt ook als we meer op Christus willen lijken. Het kost een hoop als je doelbewust een goddelijke overtuiging wilt ontwikkelen, met goede gewoontes, de juiste houding, positieve gedachten en een liefdevol gedrag. In het Nieuwe Testament kunnen we lezen over het onderwerp “afleggen” of verwijderen van bepaalde aspecten van ons leven; innerlijke gedachten en gevoelens en de uiterlijke daden die daar het gevolg van zijn; die het moeilijk maken om op Christus te lijken. Tegelijkertijd zijn we verondersteld om dingen in ons leven op te nemen die goddelijkheid bevorderen. Voor beide ideeën moet een besluit genomen worden en moet er een daad gesteld worden.

Afrekenen met het oude

…Nu mag er bij u geen sprake meer zijn van bitterheid, woede en boosaardigheid, van roddel en vuile taal. Lieg niet tegen elkaar, dat hoorde bij uw oude leven, waarmee u hebt afgerekend. -Colossenzen 3:8,9

Doe alle wrok, woede en haat uit uw leven weg. Vloek niet, maak geen ruzie en beledig elkaar niet. Vermijd alles wat slecht is. -Efeziërs 4:31

Nu…moeten wij alles afleggen wat ons hindert en ons bevrijden van de zonde die zich aan ons vastklemt. -Hebreeën 12:1

Deze eigenschappen zijn het resultaat van een leven dat getransformeerd en versterkt wordt wanneer we volgen wat de Schrift ons leert, en ons geloof daadwerkelijk toepassen in ons leven. Dit gebeurt niet zomaar, maar als je eenmaal genoeg tijd en moeite gestoken hebt in het veranderen, breken met oude gewoonten en aanleren van nieuwe, dan voelt het steeds natuurlijker aan. Daarbij moeten we natuurlijk Gods hulp krijgen. Maar we kunnen ook niet van de Heilige Geest verlangen dat Hij ons verandert zonder dat wij er enige moeite voor doen. God vergeeft onze zonden, maar dan verwacht Hij wel dat we een poging doen om niet opnieuw te zondigen.

Omkleden met het goede

God heeft u uitgekozen en houdt van u. Kleed u daarom met innerlijk medeleven, goedheid, nederigheid, zachtaardigheid en geduld. Waar het op aankomt, is dat u zich laat leiden door de liefde, want dan zal de Gemeente in volmaakte harmonie bijeenblijven. -Colossenzen 3:12,14

Omkleed uzelf met de Here Jezus Christus en schenk geen aandacht aan de menselijke natuur. Laat uw leven beheerst worden door de Here Jezus Christus en geef niet toe aan uw eigen wil, die alleen maar leidt tot verkeerde verlangens. -Romeinen 13:12,14

We moeten de dingen die ons weghouden van Christelijkheid afleggen, een nieuwe persoon worden, zo goed mogelijk leven als het nieuwe schepsel dat we in Christus zijn geworden. Als we dat doen worden we gelukkiger, krijgen we een hechtere relatie met God en wordt ons leven blijer.

Ik las laatst de analyse van een onderzoek door de Christelijke schrijver Michael Zigarelli waarbij vergelijkingen gemaakt worden tussen wat de schrijver noemt Christenen met lage deugden, middelmatige deugden en hoge deugden. De Christenen met hoge deugden waren in de minderheid en dat waren degenen die moeite deden om specifieke dingen te doen waardoor ze een Christelijk karakter konden krijgen. Zigarelli merkte op dat elke Christen een belangrijk, daadwerkelijk aandeel heeft in zijn of haar eigen geestelijke groei:

God heeft een rol in ons groeiproces en wij hebben een rol. Die rollen worden samen gespeeld en dat kan vergeleken worden met de taak om een boot van het ene punt naar het andere te laten varen. Om een zeilboot van punt A naar punt B te krijgen zijn er twee belangrijke elementen vereist: we hebben wind nodig die in de richting van onze bestemming waait en we moeten het zeil in de juiste positie zetten om de wind te vangen. Je kunt de vergelijking waarschijnlijk wel raden. De Heilige Geest van God is de wind die ons langzaamaan in de richting van Christelijkheid wil brengen. Wij zijn de bootsmannen die het zeil moeten hijsen; dat wil zeggen dat we iets moeten doen om in de juiste positie te komen om Gods Geest op te vangen, zodat de Geest ons naar onze gewenste bestemming zal stuwen.[1]

Als we ons leven meer op dat van Christus willen laten lijken moeten we onze "zeilen hijsen" door de dingen te doen die ons helpen een karakter te ontwikkelen dat op dat van Christus lijkt. Praktisch gesproken betekent dit dat we een aantal aspecten van ons huidige karakter moeten veranderen en zulke veranderingen zijn moeilijk. Het is echter de moeite waard. Overal in de Evangeliën onderwees Jezus ons dat het koninkrijk van God zowel de toekomst als het heden is. Binnen het koninkrijk leven in het heden betekent dat we God toestaan in ons leven te regeren en op een manier proberen te leven die Hem waardig is en waarbij Hij wordt geëerd. Om meer te worden zoals Christus en meer te leven in het teken van Zijn koninkrijk moeten we onze levens, onze beslissingen, onze daden en onze geest bijsturen in de richting van God en Zijn Woord. Dat betekent het "afleggen" van een aantal aspecten van onszelf en ons karakter en aspecten van Christelijkheid "aantrekken". Het betekent de vruchten van de Heilige Geest cultiveren: Liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, getrouwheid en zelfbeheersing.[2] Naarmate we meer gaan doen om de zeilen te hijsen, groeien we in Christelijkheid.

1. Zigarelli, Cultivating Christian Character.
2. Zie Galatiërs 5:22–23.

DE GROTE SPRONG

Door Iris Richard

Het was aan het sneeuwen toen we de laatste spullen in de container verpakten die op een vastgestelde plaats op een industrieterrein stond, bijna klaar om verstuurd te worden. Dit was de laatste rit naar de container voordat hij zijn reis over de oceaan zou beginnen met een hele lading persoonlijke bezittingen en gedoneerde hulpgoederen die ons zouden helpen om een nieuw hoofdstuk in ons leven te beginnen. We hadden alles wat we niet mee konden nemen verkocht, waren ons huis uit gegaan, hadden afscheid genomen van familie en vrienden en waren nu klaar om te vertrekken. We gingen naar Kenia verhuizen!

We kregen allerlei welgemeende waarschuwingen mee, maar ook goede wensen en er werd gebeden voor onze grote verhuizing. Sommigen vonden ons dapper omdat we zo'n drastische omschakeling maakten met vijf kinderen, anderen zeiden dat het een dwaze onderneming was en weer anderen waarschuwden ons voor ziektes, vuil en hitte. Maar Gods roeping naar het zendingswerk was sterk in onze harten en na veel overwegingen en onderzoek en gebed kregen we de overtuiging dat God degene was die ons leidde in deze sprong van geloof.

Als we terug kijken op de dag dat we aankwamen in Kenia, 22 jaar geleden, zien we dat het niet altijd gladjes verlopen is. Er zijn zware beproevingen en uitdagingen geweest waarbij ons geloof behoorlijk door elkaar geschud werd. De verleiding om er mee op te houden was aanwezig, maar op zulke momenten hielden we ons vast aan Gods beloften over bescherming en voorziening die ons geloof steeds weer kracht gaven. Getuigenissen van geloof hebben ons aangemoedigd en ons de moed gegeven om door te zetten wanneer het moeilijk werd, wanneer er haast geen vooruitgang leek te zijn en tegenwerkingen ons pad blokkeerden. We leerden boekdelen vol lessen van geloof en realiseerden ons dat het de moeite waard was geweest om de vertrouwde kustlijn die dag los te laten om Gods roeping te volgen. Ondanks onze aanvankelijke angst en bezorgdheid hebben we talloze geloofsversterkende wonderen meegemaakt toen we een gloednieuwe wereld in stapten die onze thuishaven is geworden en waar we een werk hebben opgebouwd waar talloze arme en behoeftige gezinnen door geholpen zijn.

GA MET DE STROOM MEE

Door Elsa Sichrovsky

Een paar jaar geleden werkte ik mee aan een vrijwilligersproject; het klaarmaken van maaltijden voor minder bedeelde scholieren. De eerste twee jaar hielp ik met de schoonmaak van de keuken, deed inkopen voor de ingrediënten voor de maaltijden en maakte het eten klaar. Het gaf me voldoening dat ik evenwichtige, lekkere en toch voordelige maaltijden kon maken. Mijn toewijding werd opgemerkt door de leiders van de organisatie en ze gaven me grotere verantwoordelijkheden zoals het beheren van het budget en het opstellen van menu's.

Tijdens het derde jaar dat ik aan dit project deelnam werd de focus echter meer gericht op bijlessen in Engels en natuurkunde voor leerlingen uit probleemwijken die moeilijk mee konden komen op school. De maaltijdendistributie werd gigantisch ingekort en een heleboel keukenmedewerkers, zoals ik, werden omgeschoold tot onderwijsassistenten. De meeste koks vonden het prima om hun onopvallende loopbanen als keukenpersoneel achter te laten en vonden het fijner om persoonlijk met de kinderen om te gaan, maar ik niet.

Groenten en pannen hadden nooit tegengestribbeld, maar in de klas kreeg ik te maken met eigenzinnige en onvoorspelbare leerlingen en een onderwijzer die er zijn eigen mening op nahield over de manier waarop ik hem van dienst kon zijn. De voortdurende verandering en onzekerheid in het klaslokaal, plus het verlies van mijn knusse plekje, de plaats waar ik me vervuld en zelfverzekerd had gevoeld, maakten me van streek en alhoewel ik mijn plichten wel vervulde deed ik het niet met dezelfde geestdrift en zorgvuldigheid die ik in de keuken tentoongespreid had.

Op een keer klaagde ik tegen een van mijn voormalige kokscollega's over het nieuwe beleid. Hij was het wel met me eens. "Ja, voor mij is het ook niet makkelijk geweest om de organisatie waar ik zoveel in gestoken had, te zien veranderen." Toen ging hij verder: "Maar verandering is een belangrijk onderdeel van het leven, en het is soms wel de moeite waard om met de stroom mee te gaan."

"Maar ik vind het helemaal niet fijn zoals de stroom gaat!" protesteerde ik. "Ik voel me als een vis op het droge."

"Weet je nog wel hoe het in het begin in de keuken was?" hielp hij me herinneren.

"Tjee, dat lijkt wel eeuwen geleden!" riep ik uit.

"Precies. Je hebt een heleboel over de keuken geleerd en als je nu bereid bent om uit je veilige hokje te stappen zul je ook een heleboel leren over het geven van onderwijs."

We zijn nu weer jaren verder en ik ben dankbaar voor het advies van mijn vriend en ik herinner me nog dat het me geholpen heeft om de voortdurende veranderingen in het leven het hoofd te bieden. Zolang ik mezelf beperk tot het doen van dingen die ik leuk vind en waar ik in uitblink, zit ik mijn persoonlijke groei in de weg. Maar als ik mee vloei met de stroom van veranderingen en erdoor word voortgestuwd kan ik nieuwe vaardigheden leren en nieuwe ervaringen opdoen.

JONA EN IK

Door Scott McGregor

Een van de bekendste verhalen in de Bijbel is ook een van de vreemdste. Het schijnt dat bijna iedereen wel iets weet over het verhaal van Jona en de walvis. Het is een populair zondagsschoolverhaal. Maar het is ook zo'n soort verbijsterend verhaal waardoor ik moet denken: "Waarom nou God, waarom?"

Het verhaal in de Bijbel begint met de vermelding dat Jona ongeveer rond 800-750 voor Christus leefde en afkomstig was uit het plaatsje Gath-Chefer in Israël, in de buurt van Nazareth. Hij genoot daar kennelijk al een reputatie als profeet toen God hem riep om te gaan profeteren tegen Ninevé, de hoofdstad van Assyrië.

Ik kan de tegenzin van Jona wel begrijpen. Ninevé was een goddeloze stad en ook nog eens de hoofdstad van een wreed keizerrijk. De Assyriërs waren berucht om hun bijzonder onaangename en boosaardige gedrag. Daarbij komt nog dat het optreden als onheilsprofeet altijd een riskante onderneming blijft.

Jona heeft niet veel hoop voor de opdracht en smeert hem, precies in de tegenovergestelde richting. In plaats van oostelijk te gaan naar Ninevé, besluit hij om per boot naar het westen te trekken, naar Tarsis, wat genoemd wordt als de verste handelspost van de Feniciërs, de buren van Israël, die handelslieden waren.

Jona stapt dus in de boot en weldra steekt er een legendarische storm op. Nadat ze alle ballast uit de boot hebben gegooid

en alles gedaan hebben om de storm de baas te blijven besluit de bemanning tenslotte om te dobbelen om te kijken wie die vloek over hen heeft gebracht. Het lot valt op Jona en dan bekent hij dat hij inderdaad de oorzaak is van de problemen en zegt hij dat ze hem overboord moeten gooien. Kennelijk heeft de bemanning daar niet veel fiducie in en proberen ze eerst nog om naar de kust te roeien, maar dat gaat helemaal niet. Dus Jona moet boeten.

Maar daar is het verhaal nog niet mee ten einde. Een mysterieuze "grote vis" slokt hem op. Er bestaan veel theorieën over wat er precies gebeurd is, maar uiteindelijk is het een onwaarschijnlijk verhaal als je er nuchter tegenaan kijkt. Er moet iets bovennatuurlijks gebeurd zijn met Jona om te kunnen overleven in zo'n omgeving, om nog maar niet te spreken over het samenstellen van het gebed waar over gesproken wordt in het tweede hoofdstuk van het boek Jona. Na drie dagen liet God de grote vis Jona uitspugen op de wal, kennelijk precies op de plek waar hij aan boord was gegaan aan het begin van zijn reis.

En ja hoor, daar roept God hem nogmaals om te gaan profeteren tegen Ninevé. Jona heeft nu wel geleerd dat het God ernst is met de opdracht en gaat deze keer op weg naar die grote goddeloze stad. Daar aangekomen roept hij verder de hele dag: "Ninevé zal verwoest worden." Tot zijn grote verbazing realiseren de inwoners zich dat ze heel erg slecht zijn geweest en bekeren ze zich op bevel van de koning en vasten ze in rouwgewaad en krijgt zelfs het vee niets te eten.

Ondertussen heeft Jona zijn onderkomen gezocht op een uitkijkpunt buiten Ninevé om de verwoesting van de stad gade te slaan. Als God tegen hem zegt dat Hij zich bedacht heeft en de stad nu wil sparen, wordt Jona woedend en zegt met zoveel woorden tegen God: "Wat is dat nou? U heeft me door al deze ellende gesleept en dan verandert U opeens van gedachten? Wat moet dit voorstellen?!"

Je kunt wel een beetje meevoelen met die arme Jona. Hij was tenslotte behoorlijk door de mangel gehaald en had misschien ook nog op een kleine beloning gehoopt. De Assyriërs waren een stelletje boeven en hij had er toch zo naar uitgekeken om ze hun straf te zien ondergaan. Maar nu moest hij zelfs dat opgeven en daar was hij niet blij over. Dus waar ging het nu eigenlijk om? En waarom staat dit verhaal in de Bijbel?

Er zitten verscheidene interessante aspecten aan het verhaal. Het is een verhaal dat nogal fantastisch lijkt, maar Jezus gebruikte het twee keer als een voorafspiegeling van wat Hij zelf zou meemaken.2 En ik denk dat Hij daar niet alleen mee wilde zeggen dat Hij zou sterven en na drie dagen zou verrijzen, maar ook wilde impliceren dat als ze het verhaal van Jona konden geloven, ze toch zeker ook in Hem konden geloven en in de dingen die Hij zei?

Het is ook een prachtig verhaal over doen wat God vraagt en Hem niet teleurstellen. De grootste les die ik er uit leer is dat ik niet boos op God moet worden, als de omstandigheden veranderen en Hij niet doet wat ik had gedacht dat Hij zei.
Er zijn momenten in mijn leven geweest waarop ik behoorlijk uit mijn hum raakte als alles niet zo verliep als ik verwacht had. Ook al probeer ik om niet egocentrisch te zijn, toch sta ik in het middelpunt van mijn eigen rijkje en beoordeel ik de dingen telkens weer naar wat voor mij het beste zou zijn. Maar de norm voor een Christen is, wat het beste is voor God en anderen. Als God in het verhaal voorkomt, is alles mogelijk.

1 Zie 2 Koningen 14:25
Zie Mattheüs 12:38-41; Mattheüs 16:1-4

Gebarsten!

Door Chris Mizrany

Het afgelopen jaar begon letterlijk met een klap! Op 31 december was mijn telefoon uit mijn hand geglipt en dat zette de poort wijd open naar een wereld van frustratie. Ik raapte hem meteen op en verwachtte niet dat er iets mis mee zou zijn. Hij was op het tapijt gevallen en ik had hem al eerder laten vallen zonder dat er iets aan beschadigd was. Deze keer was het echter anders. Mijn hart stond haast stil toen ik het schermpje zag, dat vol zat met Spiderman-achtige barstjes. De telefoon doet het nog, maar ik kan hem niet echt meer gebruiken. En de garantie is ook allang verlopen.

Maar ik ben niet gekomen om tegen jullie te zeuren en meelij op te wekken. (toch wel een beetje, misschien) Dit voorval heeft me echter iets geleerd, en precies op tijd voor het nieuwe jaar.

Allereerst moet ik nooit teveel steunen op de plannen en ervaringen van gisteren. Vandaag is alles naar alle waarschijnlijkheid weer heel anders.

We moeten dag voor dag leven en open staan voor nieuwe dingen die God misschien in ons leven brengt, anders staan we opeens voor onaangename verrassingen.

Dit heeft me ook geleerd dat die dingen nou eenmaal gebeuren in het leven.

Het leven is in beweging en zit vol met veranderingen. Onze Vader staat deze dingen misschien toe in Zijn oneindige wijsheid omdat Hij weet dat we er betere mensen door worden. We moeten nooit ontmoedigd worden wanneer er zware dingen op ons pad komen. Misschien krijgen we een geweldige overwinning waarbij we zien hoe verbazingwekkend onze God is. Of misschien is het een harde klap voor ons waarvan we nauwelijks meer bijkomen en waarbij we het gevoel hebben dat we de situatie volkomen verkeerd aangepakt hebben, maar dan kunnen we nog steeds zien hoe goed God is! Onze toekomst is verzekerd en de hulp die we krijgen is constant.

Ik weet niet wat voor dingen jij allemaal meemaakt. Misschien is het één groot probleem of gaat het om een heleboel kleintjes, of iets er tussenin. Misschien voel je je zelf ook wel wat gebarsten. Dat is het moment waarop je Jezus nodig hebt. Hij weet wat er allemaal aan scheelt en kent alle foefjes om ons te herstellen en Hij zal ons zo goed mogelijk heel maken. Zijn garantie is eeuwig durend en altijd met je.[1] Dus ook al zie ik alles onduidelijk door een “gebarsten glas” op dit moment, ik weet zeker dat het uiteindelijk goed zal komen![2]

1 Zie Mattheüs 28:20

2 Zie 1 Corinthiërs 13:12

HET UITZICHT

Door Ester Mizrany

Laatst beklom ik de Tafelberg hier in Zuid-Afrika, en wat een geweldige berg dat is! Een berg met een platte top, zomaar midden in een stad, met het uitzicht op twee oceanen, met er achter een bergketen die genoemd wordt “de 12 apostelen.” Hij is meer dan 1000 meter hoog en het krioelt er van de vogels, wilde dieren, adembenemend mooie bomen en struiken, rotsen en klippen, maar ik houd nog het meest van het geweldige uitzicht!

We begonnen vroeg aan onze tocht toen het nog donker was en kwamen net voor zonsopgang op het beginpunt aan. Terwijl we daar liepen zagen we de zon opkomen en de stad tot leven komen. We kwamen andere mensen tegen die ook naar de bergtop klommen en ook vastbesloten waren de vroege start te benutten.

In het begin was het een moordende klim. Ik was buiten adem en moest een paar keer stilhouden om uit te rusten en wat water te drinken. De rest van de groep liep door en ik had het gevoel dat ik achter werd gelaten. Mijn man (een Tafelbergveteraan) bleef aan mijn zijde, en moedigde me aan en verzekerde me dat ik het prima deed. Een paar keer haalden we de anderen zelfs in bij een rustplaats voordat ze weer verder trokken.

Met pijnlijke ledematen en veel onderlinge pret haalden wij, de trage slakken, het uitkijkpunt net binnen twee uur. Daar was het dan! Vanaf dat punt kun je over heel Kaapstad uitkijken, naar de omliggende bergen, allebei de oceanen, dalen, velden en vlakten buiten de stad, en nog iets verderop de volgende bergketen. Het besef dat ik middenin Gods prachtige schepping stond overweldigde me en ik voelde me uitgelaten en kreeg een voldaan gevoel.

Toen realiseerde ik me dat de top mijn eigenlijke doel was en dat ik nog een heleboel stappen te gaan had om er te komen; meer dan 10.000 volgens mijn pedometer. Maar er waren ook psychologische stappen, zoals de planning, het overwinnen van angst en luiheid, doorzetten als ik geen zin meer had om verder te gaan. Deze stappen lijken veel op het behalen van persoonlijke doelstellingen: berekenen, plannen, uitvoeren en verder blijven gaan, zelfs wanneer het moeilijk wordt. De verleiding is altijd aanwezig om onderweg het bijltje er maar bij neer te gooien, maar met mijn doel voor ogen en de hulp van eender gezinde mensen, worden mijn doelstellingen haalbaar.

De Tafelberg is niet de enige berg die beklommen moet worden, net zoals veel andere doelstellingen verwezenlijkt moeten worden en er heel veel uitzichten te bewonderen zijn. We nemen er dus een tegelijk, waarbij we ervaring opdoen. In goed gezelschap stap voor stap, zonder het op te geven kunnen we al onze persoonlijke “bergtoppen” halen.

HET LAND VAN EEN NIEUW BEGIN

Door Virginia Brandt

Ik wou...
dat er zoiets bestond
als het land van een nieuw begin,
waar al onze fouten en alle pijn,
al onze armzalige egoïstische begeerten
konden worden neergegooid bij de poort
als een versleten oude jas
die we nooit meer hoefden te dragen.
Ik wou dat we er zomaar konden komen
zoals een jager die een verloren pad weer vindt.
En ik wou dat de ziel
die door onze blindheid de grootste pijn is aangedaan
aan de poort kon staan
als een oude vriend die wacht
op de kameraad die hij het liefst binnenhaalt.

—Louisa Fletcher Tarkington

Het doet me genoegen je te kunnen vertellen dat er inderdaad zo'n plaats bestaat als het land van een nieuw begin. Je kunt het vinden, waar je ook bent of wat je in je verleden ook gedaan hebt. Die plaats vind je in deze verzen uit de Bijbel: "Wat wij van God gehoord hebben en hierbij doorgeven, is dit: Als wij in het licht van God leven, zoals Hijzelf in het licht is, dan zijn wij één met elkaar en wast het bloed van zijn Zoon Jezus ons schoon van al onze zonden. Als wij onze zonden bekennen," hier is de plek waar je de oude versleten jas van je vorige leven kunt laten vallen, "is God zo trouw en rechtvaardig ons die te vergeven. Dan reinigt Hij ons van alles wat we verkeerd hebben gedaan." [1]

Deze passage, zoals zoveel andere in de Bijbel, bevat een geweldige belofte van je hemelse Vader aan jou, Zijn kind waarvan Hij zielsveel houdt. God heeft je "geweldig grote en waardevolle beloften gedaan: Hij redt ons van de begeerten en het verderf om ons heen en geeft ons deel aan zijn eigen wezen."[2]

God ondersteunt Zijn beloften met al Zijn macht en daadkracht, maar er zijn aan deze beloften voorwaarden verbonden; voorwaarden waar je aan moet voldoen. God stelt Zijn eigen eisen, maar wat een zegen zul je ondervinden wanneer je aan die eisen voldoet! Als je je aan Zijn voorwaarden onderwerpt komt er een rijkdom van zegen en weelde op je neer. Dit zijn de sleutels die de schatkisten van de Hemel openen:
De voorwaarden van iedere belofte kennen en er aan voldoen.
Niet alleen wil God dat in al je noden voorzien wordt en dat de diepste verlangens van je hart vervuld worden, het is zelfs Zijn verlangen.
Koning David schreef in de Psalmen: "Verheug u in de HERE,
dan zal Hij u geven wat u nodig hebt en waar u naar verlangt."[3]
Maar let op de voorwaarde: "Verheug u in de Here." God zal je de verlangens van je hart geven; dat heeft Hij beloofd

en dat is ook zo, maar je moet de voorwaarden nakomen. Eerst verheug je je in Hem door het meest van Hem te houden en je best te doen Hem blij te maken, en dan geeft Hij je waar je naar verlangt.

Gods voorwaarden zijn niet zo moeilijk. Jezus zei: “Als de lasten u drukken en u vermoeid bent, kom dan bij Mij. Ik zal u rust geven. Voeg u naar Mij en wees mijn leerling, want Ik ben vriendelijk en nederig van hart. Bij Mij zult u diepe innerlijke rust vinden. Wat Ik van u vraag is nooit te zwaar en de last die u voor Mij moet dragen, is licht.”4

Er worden zoveel prachtige dingen beloofd in de Bijbel: vergeving van zonden, vreugde, vrede, eeuwig leven…het zijn er teveel om op te noemen! Die beloften staan daar voor jou en zouden je leven volledig kunnen veranderen. Maar je moet aan de voorwaarden voldoen en de eerste voorwaarde is dat je naar God gaat en nederig bekent dat je Zijn hulp en vergeving nodig hebt.[5] Hij kan en zal alles vergeven, maar dan wel als je Hem er om vraagt.

Er staat in Gods Woord: “Wie niet voor zijn zonden uitkomt, kent geen voorspoed, maar wie ze belijdt en zijn leven betert, kan rekenen op liefde en genade.”[6]

Doe niet zoals Emmy de huishoudster. Haar werkgeefster vroeg haar of ze onder het vloerkleed geveegd had en Emmy antwoordde: “Jawel mevrouw, ik veeg alles onder het vloerkleed!”

Dingen die we onder het vloerkleed vegen komen echter vroeg of laat weer tevoorschijn om ons dwars te zitten. Het heeft geen zin om net te doen alsof alles in orde is wanneer dat niet zo is, maar als je Gods voorwaarden voor vergeving nederig accepteert, dan krijg je vergeving! Zodra je bekent dat je een zondaar bent en je tot Jezus Christus keert, die de Verlosser is, zal Hij in je leven komen en je veranderingen geven, en een vrijheid die je nooit eerder gekend hebt! “God heeft immers zijn eigen Zoon niet ontzien, maar Hem uitgeleverd ten behoeve van ons allemaal. Zal Hij, nu Hij zijn Zoon heeft gegeven, ons dan ook niet alles geven?”[7] Daar onder valt ook een nieuw begin!

Als je Gods vergeving nooit eerder gekregen hebt kun je die nu op dit moment krijgen als je oprecht een gebed bidt zoals het volgende:

Dank U Jezus, dat U de boete betaald hebt voor mijn fouten en tekortkomingen, zodat ik vergeven kan worden en mijn verleden achter me kan laten. Dank U dat U me van alle zonde reinigt door geloof. Ik vraag U nu om in mijn hart te komen, lieve Jezus en me te vergeven en me Uw geschenk van eeuwig leven te geven. Amen

1. 1 Johannes 1:5,7,9
2. 2 Petrus 1:4
3. Psalm 37:4
4. Mattheüs 11:28-30
5. 1 Johannes 1:9
6. Spreuken 28:13
7. Romeinen 8:32

OP DE BOEG VAN EEN BANGKA-BOOT

Door Curtis Peter van Gorder

Op een reis naar mijn zoon in de Filippijnen die zou gaan trouwen kon ik genieten van het varen op een bangkaboot; een Filippino vaartuig dat wat lijkt op een catamaran met een ponton aan beide zijden waardoor het zeer stabiel wordt. Dit ranke, snelle slanke ontwerp is al duizenden jaren in gebruik en er wordt nog steeds veelvuldig gebruik van gemaakt.
Het is opwindend om op de boeg te zitten, aangezien je er doornat wordt van het opspattende water. Je laat je voeten in het water bungelen op de schuimende golven terwijl je door elkaar wordt geschud, net als een ritje in een pretpark.

Andere mensen gaven er de voorkeur aan van de tocht te genieten onder de overkapping op het achterschip, maar de avontuurlijke zielen lieten het zeewater gelukzalig in hun gezichten spetteren op de boeg.

Een paar jonge mensen stonden als surfers op het voordek en probeerden hun evenwicht te bewaren terwijl de golven de boot optilden en weer lieten vallen.
Toen we aankwamen op onze bestemming; een visreservaat, bleven er enkelen op het dek liggen om te zonnen, een fijn boek te lezen of de dag langzaam voorbij te laten gaan. Maar sommigen, waaronder ikzelf, doken van de veilige boeg af naar een andere dimensie, om daar te snorkelen in het rijke zeeleven van de koraaleilanden.

Er lagen blauwe zeesterren op de zanderige bodem, en scholen van kleine fluorescerende visjes aten donuts uit onze handen. Een clownvis knabbelde vriendelijk aan mijn teen. Ontelbare vissen schoten koralen van levendige kleuren binnen en zwommen er weer uit. Het verkennen van al die dingen was mijn reis over de halve wereld wel waard.

Misschien ben jij zo iemand die liever binnen de veiligheid van de hut blijft, of hou je toch meer van de opwinding aan de boeg? In beide gevallen is het leven een avontuur wanneer God je kapitein is. Wij die in Hem geloven hebben een speciale vriendschapsband. Wij zijn met elkaar verbonden, op weg naar dezelfde haven.
God heeft ook een heleboel dingen om van te genieten in het levende water van Zijn Woord, waar we in kunnen duiken, waar wonderen te beleven zijn waar zelfs de ongelooflijkste onderwatertaferelen niet aan kunnen tippen. Wanneer we ons op Zijn terrein wagen en het pad volgen dat Hij ons in Zijn Woord gegeven heeft zullen we niet teleurgesteld worden.

Verandering omarmen

Door Marie Alvero

Verhalen over mensen die plotseling hun leven veranderen hebben me altijd enorm aangesproken. De succesvolle chirurg die bakker wordt, de bedelaar die een beursmagnaat wordt, de voetbalmoeder die bergbeklimster wordt, het hoog op het paard gezeten ondernemersechtpaar dat een leven van eenvoud begint en de wereld rondtrekt met slechts één koffer. Ik vind het kennelijk een troostrijk idee dat, mocht het ooit nodig zijn, ik ook kan veranderen.

Recentelijk hebben wij als gezin besloten een grote omschakeling te maken, waarvan we altijd zeiden dat we dat nooit zouden doen: verhuizen vanuit ons huis op het platteland naar een stadswijk met rijtjeshuizen en piepkleine tuintjes. Dat besluit is genomen om meerdere redenen; sommige verstandelijk, andere meer emotioneel. Maar een van de grootste verrassingen is wel de eigenlijke ervaring van verandering geweest. Net zoals het openen van een raam in een muffe, stoffige kamer het licht en de frisse lucht binnenlaat en de stofnesten zichtbaar maakt, geeft verandering nieuwe energie en werpt een licht op de plaatsen in je leven die begonnen te kraken door gebrek aan beweging.

Ik besefte opeens hoe bang ik was voor het onbekende, waar ik geen macht over had en hoe bekrompen ik mijn leven maak om een specifiek resultaat te garanderen. Ik heb een heleboel geleerd over vertrouwen op God tijdens dit avontuur, dat we het leven noemen. Wanneer we de illusie niet meer hebben dat we alles in eigen hand hebben, herinneren we ons opeens hoe hard we God nodig hebben.

Door deze tijd van verandering heb ik mezelf voorgenomen om te blijven veranderen, mijn leven regelmatig in beweging te houden. Ik wil liever een hele poos niet meer verhuizen, maar er zijn nog andere dingen die eens grondig moeten worden aangepakt. Ik heb een nieuwe voorliefde voor dit gebed gekregen: “God, geef me de rust om de dingen die ik niet kan veranderen te accepteren, de moed om de dingen waarvan ik dat wel kan te veranderen, en de wijsheid om het verschil te kunnen zien.”

Zet die stap

Ik dwing niemand om door de deuren te gaan waar Ik hen heen geleid heb, omdat Ik wil dat Mijn kinderen uiteindelijk hun eigen keuzes maken. Maar de deur is aanwezig en als je er doorheen loopt zul je een groot licht vinden, want Ik ben de weg, de waarheid en het leven.1

Wees dus niet bang om de deur open te duwen en naar binnen te gaan. Terwijl jij de eerste stap zet geef Ik je het geloof om een volgende te zetten, ook al kun je niet zien waar het pad naar toe leidt. Als je over de weg loopt die Ik voor je in gedachten heb, is er geen roeping die groter is en geen grotere vervulling.

Ik heb je niet uit het oog verloren sinds de dag dat je geboren werd. Ik heb steeds voor je gezorgd en plannen voor je gemaakt en van je gehouden; van het begin der tijden en tot het einde der tijden. Wees dus niet bang om Mij te vragen wat voor plannen Ik voor je toekomst heb.